

LITURGHIA DARURILOR
ÎNAINTEȘFINȚITE

07.04.2023

- fără stările catismei a XVIII-a -

Preotul: **Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire ție, Dumnezeu nostru, mărire ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

**Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.**

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

**Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.**

**Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.**

**Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.**

**De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.**

**Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.**

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,

și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumegă.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **Mărire** ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **Mărire** ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **Mărire** ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne îndură-Te, spre noi.*

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne îndură-Te, spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne îndură-Te, spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne îndură-Te, spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 1. Se pun 10 stihiri. Stihira idiomelă, din Triod, glas 8. (de două ori). Martirica din Triod, glas 8. 7 stihiri ale Sfântului Lazăr, din Triod, glas 6.

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul într-o îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:
auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu ești nădejdea mea: partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea, că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc: că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **Scoate** din prinsoare sufletul meu: ca să mărturisească numele tău.

În timpul citirilor psalmilor vespertini (140, 141, 129, 116) împreună cu stihirile zilei, preotul ridică Sfântul Disc în dreptul frunții și merge la Proscomidiar, ocolind Sfânta Masă pe dreapta, iar diaconul sau crâsnicul merge înainte cu lumânarea aprinsă și cu cădelnița, tămâind.

Stihira idiomelă din Triod

Săvârșind aceste patruzeci de zile cele de suflet folositoare, cerem să vedem și Sfânta Săptămâna Patimii Tale, Iubitorule de oameni, ca să preamărim în ea măririle Tale, și nespūsă orânduire a Ta cea pentru noi, cu un cuget cântând: Doamne, mărire Ție.

Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.

Săvârșind aceste patruzeci de zile cele de suflet folositoare, cerem să vedem și Sfânta Săptămâna Patimii Tale, Iubitorule de oameni, ca să preamărim în ea măririle Tale, și nespūsă orânduire a Ta cea pentru noi, cu un cuget cântând: Doamne, mărire Ție.

Psalmul 129

Pe 8: Dintru adâncuri am strigat către tine, Doamne!
Doamne ascultă glasul meu.

Martirica din Triod

Martiri ai Domnului, rugați pe Dumnezeule nostru și cereți sufletelor noastre mulțime de îndurări, și iertare greșelilor noastre celor multe, rugămu-vă.

Fie urechile tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Stihirile Sfântului Lazăr, din Triod, glas 6

Doamne, vrând să vezi mormântul lui Lazăr,
Cel ce aveai a Te sălășlui în mormânt de bunăvoie,
ai întrebat: Unde l-ați pus pe el? Și aflând ceea ce
nu era să nu știi, ai strigat pe cel ce-l iubeai:
Lazăre, vino afară! Și a ascultat cel fără suflare, pe
Cel ce i-a dat suflare, pe Tine, Mântuitorul
sufletelor noastre.

Pe 6: **De** te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Doamne, vrând să vezi mormântul lui Lazăr,
Cel ce aveai a Te sălășlui în mormânt de bunăvoie,
ai întrebat: Unde l-ați pus pe el? Și aflând ceea ce
nu era să nu știi, ai strigat pe cel ce-l iubeai:
Lazăre, vino afară! Și a ascultat cel fără suflare, pe
Cel ce i-a dat suflare, pe Tine, Mântuitorul
sufletelor noastre.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne,
așteptat-a sufletul meu cuvântul tău:
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Doamne, venit-ai la mormântul lui Lazăr cel
mort de patru zile, și, vărsând lacrimi peste
prietenul Tău, l-ai sculat, Spicule al vieții. Pentru
că moartea fiind legată cu glasul Tău,
înfășurăturile lui s-au dezlegat ca și cu mâinile.
Atunci s-a umplut de bucurie mulțimea
discipolilor, și s-a săvârșit de către toți o cântare:
Bine ești cuvântat, Mântuitorule, miluiește-ne pe
noi.

Pe 4: **D**in straja dimineții până în noapte:
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Doamne, venit-ai la mormântul lui Lazăr cel
mort de patru zile, și, vărsând lacrimi peste
prietenul Tău, l-ai sculat, Spicule al vieții. Pentru
că moartea fiind legată cu glasul Tău,

Înfășurăturile lui s-au dezlegat ca și cu mâinile. Atunci s-a umplut de bucurie mulțimea discipolilor, și s-a săvârșit de către toți o cântare: Bine ești cuvântat, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el: și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Doamne, glasul Tău a stricat împărățiile iadului, și cuvântul puterii Tale a ridicat din mormânt pe cel mort de patru zile; și s-a făcut Lazăr început al mântuitoarei învieri celei de-a doua. Toate sunt cu putință Ție, Stăpâne, Împăratului tuturor; dăruiește robilor Tăi curățire și mare milă.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-l, toate popoarele.

Doamne, vrând să încredințezi pe discipolii Tăi de Învierea Ta cea din morți, ai venit la mormântul lui Lazăr, și strigându-L Tu, iadul s-a prădat și a liberat pe mortul cel de patru zile, care a strigat Ție: Bine ești cuvântat, Doamne, mărire Ție.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Doamne, luând pe discipolii Tăi, ai venit în Betania, să scoli pe Lazăr; și, lăcrimând pentru dânsul după legea firii omenești, ca un Dumnezeu l-ai ridicat, fiind mort de patru zile, și el a strigat Ție, Mântuitorule: Binecuvântate Doamne, mărire Ție.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Glas 8

Venind la mormântul lui Lazăr Mântuitorul

nostru și, strigând pe mort, l-ai sculat ca din somn; s-a scuturat stricăciunea cu Spiritul nesticăciunii și a ieșit o dată cu cuvântul, legat cu înfășurăturile. Toate le poți, toate slujesc Ție, Iubitorule de oameni; toate sunt supuse Ție, Mântuitorul nostru, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Glas 8

Săvârșind patruzeci de zile cele de suflet folositoare, să strigăm: Bucură-te cetate Betanie, patria lui Lazăr; bucurați-vă Marta și Maria, surorile lui, că mâine vine Hristos să învieze cu cuvântul pe fratele vostru cel mort; al cărui glas, auzindu-L amarnicul și nesățiosul iad, cutremurându-se de frică și suspinând foarte tare, va elibera pe Lazăr legat cu înfășurăturile. De a cărui minune mirându-se mulțimea iudeilor va întâmpina pe Domnul cu ramuri și cu stâlpari, și se vor arăta lăudând pruncii pe Acesta, pe Care Îl pizmuiesc părinții: Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel.

Se face Intratul cu cădelnița.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara și dimineața, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădăjduit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeuul nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Poporul: Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase,

Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: **S**ă luăm aminte. **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **Î**nțelepciune, să luăm aminte.

Poporul:

Prochimenul din Triod, glas 4

Ajutorul nostru este în numele Domnului,
Cel ce a făcut cerul și pământul. *(Ps. 123, 8)*

Stih: **D**e n-ar fi fost Domnul cu noi, să
spună Israel. *(Ps. 123, 1)*

Ajutorul nostru este în numele Domnului,
Cel ce a făcut cerul și pământul. *(Ps. 123, 8)*

Lecturile Triodului

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: Din cartea Facerii (49,33-50,26),
citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Sfârșind Iacob poruncile sale, pe care le-a dat feciorilor săi, și întinzându-și picioarele sale în pat, și-a dat sfârșitul și s-a adăugat la poporul său. Atunci Iosif, căzând pe fața tatălui său, l-a plâns și l-a sărutat. Apoi a poruncit Iosif doctorilor, slujitorii săi, să îmbălsămeze pe tatăl său și doctorii au îmbălsămat pe Israel. După ce s-au împlinit patruzeci de zile, că atâtea zile trebuie pentru îmbălsămare, l-au plâns egiptenii șaptezeci de zile. Iar dacă au trecut zilele plângerii lui, a zis Iosif curtenilor lui Faraon: “De am aflat bunăvoință în ochii voștri, ziceți lui Faraon așa: Tatăl meu m-a jurat și a zis: iată, eu am să mor; tu însă să mă îngropi în mormântul meu, pe care mi l-am săpat eu în pământul Canaan. Și acum aș vrea să mă duc să îngrop pe tatăl meu și să mă întorc”. Și i s-au spus lui Faraon cuvintele lui Iosif, iar Faraon a răspuns: “Du-te și îngroapă pe tatăl

tău, cum te-a jurat el!”. Deci, s-a dus Iosif să îngroape pe tatăl său și au mers împreună cu el toți slujitorii lui Faraon, bătrânii casei lui și toți bătrânii din țara Egiptului și toată casa lui Iosif și frații lui și toată casa tatălui său și neamul lui. Numai copiii lor și oile și vitele lor le-au lăsat în țara Goșen. Au plecat de asemenea cu el căruțe și călăreți, și s-a făcut tabără mare foarte. Și ajungând ei la Aria lui Atad de lângă Iordan, au plâns acolo plângere mare și tare foarte și a jelit Iosif pe tatăl său șapte zile. Văzând cananeenii, locuitorii ținutului aceluia, plângere de la Aria Atad, au zis: “Mare e plângerea aceasta la egipteni”. De aceea s-a dat locului aceluia numele Abel-Mitram, adică plângerea egiptenilor, care loc e dincolo de Iordan. Așa au făcut fiii lui Iacob cu Iacob, cum le poruncise el: l-au dus fiii lui în pământul Canaan și l-au îngropat în peștera din țarina Macpela, cea de lângă Mamvri, pe care o cumpărase Avraam cu țarină cu tot de la Efron Heteul, ca moșie de îngropare. Apoi Iosif, după îngroparea tatălui, s-a întors în Egipt și el, și frații lui și toți cei ce merseseră cu el la îngroparea tatălui său. Văzând însă frații lui Iosif că a murit tatăl lor, au zis: “Ce vom face, dacă Iosif ne va urâ și va vrea să se răzbune pentru răul ce i-am făcut?”. Atunci au trimis ei la Iosif să i se spună: “Tatăl tău înainte de moarte te-a jurat și a zis: “Așa să spuneți lui Iosif: iartă fraților tăi greșeala și păcatul lor și răul ce ți-au făcut. Iartă deci vina robilor Dumnezeului tatălui tău”. Și a plâns Iosif când i s-au spus acestea. Apoi au venit și frații lui

și, căzând înaintea lui au zis: “Iată, noi suntem robii tăi”. Iar Iosif le-a zis: “Nu vă temeți! Sunt eu oare în locul lui Dumnezeu? Iată, voi ați uneltit asupra mea rele, dar Dumnezeu le-a întors în bine, ca să facă cele ce sunt acum și să păstreze viața unui popor numeros. Deci nu vă temeți! Eu vă voi hrăni pe voi și pe copiii voștri”. Și i-a mângâiat și le-a vorbit de la inimă. Apoi a locuit Iosif în Egipt, el și frații lui și toată casa tatălui său. Și a trăit Iosif o sută zece ani. Și a văzut Iosif pe urmașii lui Efraim până la al treilea neam. De asemenea și copii lui Maehie, fiul lui Manase, s-au născut pe genunchii lui Iosif. În cele din urmă a zis Iosif către frații săi: “Iată, am să mor. Dar Dumnezeu vă va cerceta, vă va scoate din pământul acesta și vă va duce în pământul pentru care Dumnezeul părinților noștri S-a jurat lui Avraam și lui Isaac și lui Iacob”. La urmă a jurat Iosif pe fiii lui Israel, zicând: “Dumnezeu are să vă cerceteze, dar voi să scoateți oasele mele de aici”. Și a murit Iosif de o sută zece ani. L-au îmbălsămat și l-au pus într-un sicriu, în pământul Egiptului.

Poporul:

Prochimenul din Triod, glas 4

Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se vor clătina în veac. (Ps. 124, 1)

Stih: Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor. (Ps. 124, 3)

Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului; nu se vor clătina în veac. *(Ps. 124, 1)*

După cântarea prochimenului, preotul zice:

Porunciți!

Și luând preotul cu amândouă mâinile cădelnița și sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, stând înaintea Sfintei Mese, și fiind cu fața spre răsărit, face cu sfeșnicul cruce, zicând cu glas mare:

Înțelepciune dreți!

Apoi întorcându-se către popor, zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Apoi, a doua lectură.

Din Pildele lui Solomon (31,8-31), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Fiul meu, deschide gura ta pentru cel mut, și pentru pricina tuturor părăsiților. Deschide gura ta, judecă drept, și fă dreptate celui sărac și năpăstuit. Cine poate găsi o femeie virtuoasă? Prețul ei întrece mărgeanul. Într-însa se încrede inima soțului ei, iar câștigul nu-i va lipsi niciodată. Ea îi face bine și nu rău în tot timpul vieții sale. Ea caută lână și cânepă și lucrează voioasă cu mâna sa. Ea se aseamănă cu corabia unui neguțător, care de departe aduce hrana ei. Ea se scoală dis-de-diminează și împarte hrana în casa ei și dă porunci slujnicilor. Gândește să cumpere o țarină și o dobândește; din osteneala palmelor sale sădește vie. Ea își încinge cu putere coapsele sale și își întărește brațele sale. Ea simte că bun e câștigul ei; sfeșnicul ei nu se stinge nici noaptea. Ea pune mâna pe furcă și cu degetele sale apucă fusul. Ea întinde mâna spre cel sărman și brațul ei spre cel necăjit. N-are teamă de cei ai casei sale în vreme de iarnă, căci toți din casă sunt îmbrăcați în haine stacojii. Ea își face scoarțe; hainele ei sunt din vison și din porfiră. Cinstit este bărbatul ei la porțile cetății,

când stă la sfat cu bătrânii țării. Ea face cămăși și le vinde, și brâie dă neguțătorilor. Tărie și farmec este haina ei și ea râde zilei de mâine. Gura și-o deschide cu înțelepciune și sfaturi pline de dragoste sunt pe limba ei. Ea veghează la propășirea casei sale și pâine, fără să lucreze, ea nu mănâncă. Feciorii săi vin și o fericesc, iar soțul ei o laudă: “Multe fete s-au dovedit harnice, dar tu le-ai întrecut pe toate!”. Înșelător este farmecul și deșartă este frumusețea; femeia care se teme de Domnul trebuie lăudată! Să se bucure de rodul mâinilor sale, și la porțile cetății hărnicia ei să fie dată ca pildă!

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău.

La sfârșitul celei de a doua lecturi, preotul începe să cădească altarul, de jur împrejur. Diaconul luând în mâna dreaptă un sfeșnic cu lumânarea aprinsă, stă de-a dreapta preotului, apoi merge înaintea lui. Iar preotul, cădind de 3 ori, cântă:

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

*Preotul rămâne în fața Sfintei Mese până ce poporul repetă cântarea, după care merge în latura de miazăzi a Sfintei Mese și de acolo rostește **stihul întâi**, cădind de trei ori:*

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

*Preotul venind după aceea în partea dinspre răsărit, rostește **stihul al doilea**, cădind de trei ori:*

Pune, Doamne, pază gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele!

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

*Preotul merge apoi în partea dinspre miazănoapte și de aici rostește **stihul al treilea**, cădind de trei ori:*

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Poporul: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul, cădind de trei ori Sfânta Masă din față, zice:

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta

Poporul: Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul face 3 metanii adânci, zicând:

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine
păcătosul**

și mă miluiește!

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Doamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de trei ori*).

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Rugăciunea cererii stăruitoare

Preotul, în taină: **Doamne**, Dumnezeu nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Iară** și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne**, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea a doua a credincioșilor

Preotul, în taină: Stăpâne sfinte, preabunule, Te rugăm pe Tine, cel bogat întru îndurare, milostiv fii nouă păcătoșilor și ne fă vrednici de primirea Unuia-născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, a Împăratului măririi. Că iată, preacuratul lui Trup și de viață făcătorul lui Sânge, de mulțimea oștilor cerești în chip nevăzut înconjurat, întru acest ceas intrând, pe această masa de taină se vor pune înaintea, a căror împărtășire fără de osândă, dăruiește-o nouă, ca, prin ele, ochiul minții luminându-se, fii ai luminii și ai zilei să ajungem.

Preotul: Înțelepciune!

După darul Hristosului tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Acum puterile cerești împreună cu noi nevăzut

slujesc. Că iată, intră Împăratul măririi.

Preotul cădește după obicei, iar diaconul îl însoțește mergând înaintea lui cu orarul ridicat în mâna dreaptă. Întorși în Altar, se duc la masa proscomidiei. Preotul pune Aerul pe umărul diaconului, iar el însuși ia sfântul Disc și Potirul, și așa ies, cu toată reverența, mergând înainte cu sfeșnice aprinse, iar diaconul cădește Sfintele Taine. Și așa fac Intratul, nezicând nimic.

Iată jertfa cea de taină săvârșită se înconjură.
Cu credință și cu iubire să ne apropiem, ca să fim
părtași vieții de veci. **Aliluia. Aliluia. Aliluia.**

Și preotul, așezând Sfintele Taine pe masa altarului, ridică acoperămintele de pe sfintele vase, ia Aerul de pe umărul diaconului și îl așază peste Daruri, cădindu-le. Apoi fac trei metanii mari zicând:

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul
și mă miluiește!**

Apoi

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele și mai înainte sfințitele daruri, ce sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Ca iubitorul de oameni Dumnezeu nostru cel ce le-a primit în sfântul, și mai presus de ceruri, și înțelegătorul Său altar, ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă, și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mania, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul: Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, neînfruntat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul: Unirea credinței, și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, în taină: Dumnezeu al tainelor celor negrăite și nevăzute, la care sunt vistieriile cele ascunse ale înțelepciunii și ale cunoștinței; Care ne-ai descoperit slujirea acestei Liturghii și, pentru multă iubirea Ta de oameni, ne-ai rânduit pe noi, păcătoșii, să-Ți aducem daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului; Însuți, nevăzutule Împărat, Cel ce faci lucruri mari și nepătrunse, preamărite și minunate și căroră nu este număr, caută spre noi, nevrednicii robii Tăi, cei ce stăm înaintea sfântului Tău jertfelnic, ca înaintea tronului de heruvimi, pe care odihnește Unul-Născut, Fiul Tău și Dumnezeul nostru, prin înfricoșătoarele taine ce sunt puse înainte; și, curățindu-ne pe noi și pe credinciosul Tău popor de toată necurăția, sfințește sufletele și trupurile

noastre, ale tuturor, cu sfințire statornică; ca, în curată conștiință, cu față neînfruntată și cu inima luminată, împărtășindu-ne cu aceste Dumnezeiești și Sfinte Taine și, printr-Însele, vii făcându-ne, să ne unim cu Însuși Hristosul Tău, Adevăratul nostru Dumnezeu, Care a zis: Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru el; ca sălășluindu-se și petrecând întru noi Cuvântul Tău, Doamne, să ne facem biserică a Preasfântului și vrednicului de închinare Spiritului Tău, mântuindu-ne de toată uneltirea diavolească, ce se lucrează în faptă sau în cuvânt sau în gând, și să dobândim bunătățile cele făgăduite nouă, împreună cu toți sfinții Tăi, care din veac au bineplăcut Ție.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ; pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea de plecare a capetelor

Preotul, în taină: Dumnezeu Cel singur bun și milostiv, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, caută cu ochi milostivi spre tot poporul Tău și-l păzește pe el. Și ne învrednicește pe noi toți, fără de osândă să ne împărtășim cu aceste făcătoare de viață Taine ale Tale; că Ție am plecat capetele noastre, de la Tine așteptând mila Ta cea bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, se roagă în taină:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, din sfântul Tău locaş şi de pe Tronul măririi împărăţiei Tale şi vino să ne sfinţeşti pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl şezi, şi aici, în chip nevăzut, împreună cu noi petreci. Şi ne învredniceşte, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup şi Cinstitul Tău Sânge şi, prin noi, întregului tău popor.

**Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul,
şi mă miluieşte!**

Preotul: Să luăm aminte! Sfintele cele mai înainte sfinţite, sfinţilor!

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

Preotul, descoperind Sfânta Pâine, face înălţarea şi frângerea în 4 apoi, făcând Cruce deasupra Sfântului Potir, cu păticea IC, o pune în potir, în tăcere. Diaconul toarnă în chipul Crucii apă caldă în sfântul potir.

În timp ce preotul se împărtășește, poporul cântă chinonicul/priceasna:

Gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. **Amin.**

Preotul: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: **A**min. **B**ine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. (*Psalm 33,1*)

După cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir:

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

Poporul: **P**âinea cea cerească și paharul vieții gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: **B**inecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm mărirea Ta; că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu Sfintele, Cele fără de moarte, cu Preacinstitele și de viață Făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta, toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Preotul: **D**repti! **Î**mpărtășindu-ne, cu sfintele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de

viață făcătoare, înfricoșătoare lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcate, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea de Mulțumire

Preotul, în taină: Mulțumim Ție, Mântuitorule, Dumnezeu a toate, pentru toate bunătățile pe care ni le-ai dăruit și pentru împărtășirea sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, și Te rugăm, Stăpâne iubitorule de oameni, păzește-ne sub acoperământul aripilor Tale și ne dă nouă ca, până la suflarea noastră cea de pe urmă, cu vrednicie să ne împărtășim cu Sfintele Tale, spre luminarea sufletului și a trupului, spre moștenirea împărăției cerurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Cu pace să ieșim.

Poporul: Întru numele Domnului.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea Amvonului

Preotul: Stăpâne, Atotținătorule, Cel ce cu înțelepciune ai zidit toată făptura și, pentru nespusa Ta purtare de grijă și multa Ta bunătate, ne-ai adus întru aceste preacurate zile, spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrânarea poftelor și spre nădejdea învierii; Tu, care, în cele patruzeci de zile, ai dat în mâna slujitorului Tău Moise tablele cu literele dumnezeiești, dă-ne și nouă, Bunule, lupta cea bună să luptăm, calea postului să o săvârșim, credința neștirbită să o păzim, capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne dovedim, și fără de osândă să ajungem să ne închinăm și sfintei Învieri.

Că S-a binecuvântat și S-a preamărit preacinstitul și de mare-cuviință numele Tău, al Tatălui și al

Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (*de 3 ori*)

Rugăciune la potrivirea Sfințelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeu nostru, care ne-ai adus într-o preacinstite zilele acestea și ne-ai făcut părtași înfricoșătoarelor Tale Taine, unește-ne cu turma Ta cuvântătoare și ne fă moștenitori ai împărăției Tale. Amin.

Preotul: Binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin. Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*). Întru numele Domnului, părinte binecuvintează!

Preotul: Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți Părintele nostru Grigore Dialogul, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților și bine biruitorilor Martiri, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinți ai noștri, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: *Amin.*

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: *Amin.*